30/05/2021

Κυριακή της Σαμαρείτιδος της Μεγαλομάρτυρος και Ισαποστόλου Φωτεινής

/ Βίοι Αγίων

« Οι πατέρες ημών εν τω όρει τούτῳ προσεκύνησαν, και υμείς λέγεται ότι εν Ιεροσολύμοις εστίν ο τόπος όπου δει προσκυνείν» (Ιω. δ΄20).

Δύο αντίθετες ψυχικές καταστάσεις συναντώνται στο πρόσωπο της Σαμαρείτιδα γυναίκας, του σημερινού Ευαγγελικού Αναγνώσματος. Ηθικές αταξίες, αλλά και πνευματικά ενδιαφέροντα. Ο Κύριος επισημαίνει και προσέχει αμφότερα.

Με την αποκαλυπτική Του φράση ο Κύριος, «ύπαγε, φώνησον τον άνδρα σου», φέρει στην επιφάνεια την άτακτη ζωή της Σαμαρείτιδας γυναίκας. «Πέντε γαρ άνδρας έσχες, και νυν ον έχεις ουκ εστί σου ανήρ». Όμως παρά ταύτα, δεν απαξιοί να αποταθεί προς αυτήν και να την παρακαλέσει: « Δος μοι πιείν», και να συνδιαλέγεται μαζί της. Κάτω από τη στάκτη των ηθικών ολισθημάτων της, ο Παντογνώστης Κύριος, διέκρινε τον σπινθήρα της πίστης και της ευλάβειάς της. Πόσες πράγματι αμαρτωλές ψυχές, βαρυνόμενες με σοβαρά αμαρτήματα παρά το

βάρος των αμαρτημάτων αυτών, δεν απέκοψαν την ελπίδα της σωτηρία τους και με τη βοήθεια του Θεού και τη δική τους μετάνοια, βρήκαν τη δική τους σωτηρία; Δύναται και είναι ενδεικτικό, ότι αυτό μπορεί να συμβεί στον καθένα μας, όταν με ταπεινή και καθαρή καρδιά Του το ζητήσουμε.

Η Σαμαρείτιδα γυναίκα, δεν ήταν αδιάφορη θρησκευτικά. Έδειξε ότι είχε θρησκευτικά ενδιαφέρον τα και πνευματική δίψα. Παρά την ηθική της ακαταστασία, ενδιαφέρεται και ερωτά τον Κύριο για να πληροφορηθεί από Αυτόν περί της προσέγγισης του ανθρώπου προς τον Θεό διά μέσου της αληθινής λατρείας. «Κύριε», Τον ερωτά, «οι πατέρες ημών εν τω όρει τούτω προσεκύνησαν· και υμείς λέγετε ότι εν Ιεροσολύμοις εστίν ο τόπος όπου δει προσκυνείν». Ο Κύριος προσέχει και επισημαίνει την πτυχή αυτήν της προσωπικότητάς της και εποικοδομεί την κλήση και τη μετάνοιά της. Με πατρική αγάπη της απαντά και τη διδάσκει τη μεγάλη αλήθεια: «Πνεύμα ο Θεός και τους και τους προσκυνούντας Αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν». Συνάμα την καλεί, όπως καλεί και κάθε άνθρωπο, να έχει φωτισμένη πίστη και ζωή φωτεινή. (Πράγματι από τη στιγμή αυτήν η προσωπικότητας της Σαμαρείτιδας αυτής γυναίκας, έγινε φωτεινή, και ως αγία Φωτεινή την μνημονεύει μέχρι σήμερα η αγία μας Εκκλησία).

Και μείς σήμερα, δεν φθάνει απλώς να πηγαίνουμε στην εκκλησία κάθε Κυριακή και σε μεγάλες εορτές. Σημασία έχει πώς συμμετέχουμε στη θεία λατρεία. Σημασία έχει να συγκεντρωνόμαστε στα ψαλλόμενα, με την αίσθηση ότι απευθυνόμαστε στον Τριαδικό Θεό με αισθήματα συντριβής και μετάνοιας για τον αμαρτωλό βίο μας, και με βαθιά ευγνωμοσύνη για τις αναρίθμητες δωρεές Του.

Όταν εμεί που εκκλησιαζόμαστε τακτικά λατρεύουμε τον Θεό, όπως Εκείνος θέλει και ευαρεστείται, τότε θα μπορέσουμε να εμπνεύσουμε στα παιδιά, στα εγγόνια μας και σ’ όλους τους γύρω μας την αγάπη της θείας Λατρείας. Τότε θα βγαίνουμε μεταμορφωμένοι, λουσμένοι με τη θεία Χάρη και θα ελκύουμε αβίαστα τους γύρω μας, κοντά στον Χριστό.

Ανησυχητική πρέπει να είναι η περίπτωση των ατόμων εκείνων, που εξόκειλαν στην αμαρτία και αποξενώθηκαν από κάθε θρησκευτική ανησυχία και ενδιαφέρον. Όταν ο άνθρωπος έχει μέσα του τον σπινθήρα της πίστης και της ευσέβειας, μπορεί εύκολα να διώξει από πάνω του κάθε μορφή αμαρτίας, με τη μετάνοια και τη θεία Χάρη. «Δεινόν η ραθυμία, μεγάλη η μετάνοια», ψάλλει η Εκκλησία, η οποία στις ευχές της περιέλαβε και το, « Σοι μόνω αμαρτάνομεν, αλλά και Σοι μόνω λατρεύομεν». Ο Χριστός ο Οποίος είπε, «ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν», αξίωσε και την Σαμαρείτιδα αυτήν γυναίκα, του ελέους Του και μάλιστα και της αποκάλυψε και την έννοια της αληθινής λατρείας του Θεού. Κανένα, που με πραγματικό πόθο επιζητεί το έλεός Του, δεν τον

απορρίπτει ο Θεός. Τούτο ας το προσέξουμε όλοι μας. Αμήν.

Χριστόδουλου Γ. Παχουλίδη